

*Ül trónján Gubec, a király
S halotti hangon ejti már:*

*Királyod először ma lát
Ó, nép, — utólszor halld szavát!*

*A koronám: a koronád!
Dics-, rangom lásd tiéd gyanánt!*

*Nagypéntekünk biz ez a nap!...
Föltámad-é szent igazad?!*

*Hűsvétra szólít szellemem:
E nap ne múljon jeltelen!...*

Dudás Kálmán fordítása.

ZSUPANCSICS OTTÓ:

S Z Ó T T E S

*Tépett árva rongy,
porába omolt
drága szövtesem; az ám!*

*Titokba folszedem,
könnyemmel öntözöm,
gonddal szövögetem,
szívem fölé teszem,
lelkem melengetem,
megedzi mosolyom,
rígasztal, úgy óvom,
becézlek, hogy szabad
új fénybe bontsalak:
hazám!*

KÉT PILLANTÁS A HEGYEKRE

A Z E L S Ő

*Gyászok gyászába temetkezve
pillantok a messze hegyekre,
s ni, azok —
dacolnak, ormok, s változatlanok.*

M É G E G Y

*Bérceink révesztő fénybe szöttek,
jeledem, hogy romokról nézem őket.*

Dudás Kálmán fordítása.